

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: SABA

Citation: Claussen, Sophus: "SABA", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 30. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen07val-shoot-workid57676/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

SABA

Hvad fandt du som ung i den fremmede Stad?
en skjult Poesi? en ukendt Idé?
Mødte du Verdensberømmelsens Fe?
eller en Dronning af Saba?

En Tøjte er Verdensglorien,
hvis Luner man ikke skal tage sig nær.
Hun løber og gør sig gemén med enhver.

Det er nok, naar man saa', hvad berømte Mænd
maa skrive og give i Trykken –
det er nok at bo *Nabo* til Lykken.

Hvad saa' jeg som ung i den ældgamle Stad?

– i disse Gader, saadan har man trot,
har den vise Dronning af Saba bot.
Hendes maledede Læber, meledede Kind,
hendes røde Haar, som var farvet,
hendes lurvede Dragt, hendes rynkede Skind
har Gadens Beboersker arvet
og hendes Stemme saa syrlig sød
som en Dronning af Saba, blødgjort af Nød . . .

Det er gaaet tilbage for Dronningen,
for Dronningen af Saba.
Men ogsaa Verdensberømmelsens Fe
er bleven en sørgelig Houri at se.

Drag hjem til dit Land og din egen By.
Glem Fortidens Hexe, og hex paa ny!

Hvad fandt jeg som ung i den fremmede Stad?

Jeg fandt, hvad jeg søgte.
Verdensglorien krydsed min Vej:
paa Vej til de andre hun nikked til mig.
Og – Rædsel! – Sabas Dronning spøjte
som natligt Genfærd ved en øde Lygte.